

de set en set

JOAN VENTURA

Un, dos, tres,
botifarra de pagès!

El títol correspon a un joc de pati i a una cançó de La Trinca del 1973 amb motiu del 0-5 del Barça, però em va bé com a gest d'escarni a tres temes que ens conviden a fer una gran botifarra a la catalana. Primer. Air Comet ha deixat penjades milers de persones que volien passar el Nadal a casa o anar de vacances. El president de la CEOE, Gerardo Díaz Ferrán, màxim responsable de la companyia, no solament se n'ha refotut, sinó que continua presidint la patronal. Una vergonya que no té nom. Si vol continuar sumant plusvàlues, la classe empresarial ha de començar a fer bugada. Incomprensible l'actitud del govern espanyol deixant abandonats els seus ciutadans ara que tant vetllen per la unitat de la pàtria.

Segon. Les filtracions habituals sobre

“ Són tres temes que ens conviden a fer una gran botifarra a la catalana

la sentència del Constitucional, apunten que deixarem de ser nació per decret. Com es pot mesurar el sentiment de pertinença a un país o a una nació? I que no ens ensarronin més, perquè no és el mateix pertànyer a una nació equiparable a un estat, que a una nacionalitat que, segons la Constitució espanyola, és un territori històric i geogràfic al qual es reconeix una certa personalitat diferenciada. Els polítics, que parin atenció a les properes consultes. Que hi parin atenció.

Tercer. La majoria dels qui encara treballen, ho fem amb el sou congelat, acceptant rebaixes de salari, eros temporals o el que faci falta per mantenir la feina. Ara bé, això no impedeix que molts serveis públics imprescindibles com ara l'electricitat, el butà, el tren o els peatges de les autopistes hagin pujat a partir de l'1 de gener. Potser sí que ha baixat el preu de l'habitatge i l'eurobor faci més accessibles les hipoteques (sempre que es puguin pagar), però per acabar-ho d'adobar al juliol, el tipus general de l'IVA passarà del 16% al 18%. El que deïem: un, dos, tres, botifarra de pagès!

el lector escriu

Les cartes trameses a aquesta secció no han d'excedir els vuit-cents caràcters. El Punt es reserva el dret de publicar-les i resumir-les. És imprescindible que en l'original i en els correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a cartes@elpunt.cat

cartes@elpunt.cat

Contra la prohibició
de les curses de toros

● Ara que ha passat el furor mediàtic sobre el tema, voldria fer un aclariment en nom de molts catalans anònims com ara jo. A Catalunya ningú està a favor de prohibir o il·legalitzar les curses de braus. Si fos així, com en qualsevol altre delictes, els toreros, criadors, promotors... que organitzessin o participessin en curses de braus més enllà de les nostres fronteres virtuals podrien ser perseguits en visitar les nostres contrades, o podríem demanar la seva extradició als països veïns. Es tracta només que no podem admetre que s'autoritzi per part de l'administració pertinent la celebració d'espectacles públics basats en la tortura d'animals. Exactament igual que si volguessis convertir en negoci lúdic qualsevol altra forma de maltractament d'éssers vius. La resta d'argumentacions a favor o en contra són respectables, però la majoria creiem que de rang inferior, per imperatiu categòric.

/ ALBERT DONATE. Llagostera (Gironès).

Concert de Cap d'Any

● El primer dia de l'any, com ja és tradicional, TV1 va emetre el magnífic concert de Cap d'Any, i com sempre em vam poder gaudir. Però, a més, el mateix dia i per TV3, des de Figueres, van programar un bon concert de música catalana. Va resultar una novetat molt emotiva i enriquidora. El que m'ha estranyat una mica és el poc ressò que ha tingut en els mitjans de comunicació. Resumint, va ser un molt bon començament d'any; llàstima que l'endemà el Barça només pogués empatar amb el Vila-real. / JOAQUIM PIERA. Pala-

Un bon regal de Reis, sí senyor!

● El regal que el govern ens fa per Reis aquest any arriba fins i tot anticipat. Res de sorpreses ni de llegir les cartes que els ciutadans enviaríem per poder passar la crisi amb una certa dignitat. Les coses bones es diuen de pressa perquè quan mengem el tortell de Reis (els que el puguin comprar) ens en recordem, d'aquests nostres governants i dels magnífics regals que ens han preparat. Vejam: a partir de l'1 de gener (no el 6!) ens apugen la llum, el correu, el gas butà (que empra el poble més desfavorit), el transport (no cal ni esmentar que n'arriba a funcionar, de bé) i també els peatges. Si comparem els escandalosos percentatges d'augment respecte dels que experimentaran els salaris (i no parlem de les pensions), resulta aberrant el que ens fan als treballadors. Si jo tingués poders màgics, el que faria, amb un gust superlatiu, seria rebaijar els sous dels que ens escanyen. És més, els faria viure amb els diners que cobra un jubilat normal i corrent, o amb el salari mínim una bona temporada. Segur que s'ho rumiaríen, abans d'espolar el poble com estan fent els que tallen el bacallà en la política.

Bon any i bons Reis, per a tothom, encara que tots estiguem una mica mosca. / ÀNGELA FERRER. Girona

frugell (Baix Empordà).

«Tirats» a l'aeroport

● El 29 de novembre del 2009 érem a l'aeroport de Barcelona, tornant de Tenerife i esperant per recollir les maletes. La nostra sorpresa va ser veure que les maletes no apareixien enlloc, i vam anar a reclamar-les. Mentrestant, la senyoreta que ens acompanyava (érem un grup de persones grans, cansades del viatge) es va desentendre del que ens passava, i se'n va anar i ens va deixar sols a l'aeroport. Per fer una reclamació ens van fer anar d'un departament a un altre, sense donar-nos cap resposta. Finalment vam poder arreglar tots els papers corresponents. Però els problemes no es van acabar aquí. Quan vam anar a buscar l'autocar programat que ens havia de tornar a Girona, ens van informar que ja havia marxat, sense esperar-nos i sense avisar-nos ni preocupar-se de nosaltres. I allí estàvem, quatre persones grans tirades en un ae-

roport enorme, cansades de no haver parat en tot el dia, després d'haver-nos aixecat a les quatre de la matinada, i sense saber què fer ni on anar a les dues del migdia, i sense haver menjat res. Finalment ens van donar dues opcions com a resposta: esperar un altre autocar que sortia a les 8 del vespre, o agafar un taxi cap a l'estació del Nord, des d'on sortien uns autocars fins a l'aeroport de Girona. Cansats i morts de gana, vam optar per la segona opció, i vam arribar a l'aeroport de Girona a les 6 de la tarda. La meua pregunta és la següent: què hauria passat amb nosaltres si no haguéssim tingut els recursos econòmics suficients per arribar a Girona? Perquè totes aquestes gestions van generar una sèrie de despeses. I ara, qui es fa càrrec de pagar totes aquestes despeses ocasionades per un o una incompetent l'única feina de la qual és passar llista per comprovar si hi ha tots els viatgers i preocupar-se si en falten quatre com va ser el nostre cas? Només es-

pero una resposta amb les disculpes i solucions correctes, i que serveixi de lliçó perquè no torni a passar.

/ ANTONIO LANZAS. Girona.

Pagament avançat

● Aquesta carta és per denunciar el que ens va succeir a mi i un grup d'amics la nit de Cap d'Any al local El Pati del Rabí, de Girona. Vàrem comprar una entrada que incloïa sopar, dues copes i una entrada a la discoteca Sala Royale de Girona. La compra, la vàrem fer quinze dies abans de Cap d'Any, i ens varen donar els tiquets per a les copes. Les entrades de la discoteca ens les havien de donar el dia del sopar. Després del sopar, quan vam demanar les entrades de la discoteca (que anticipades valien 35 euros), l'encarregat d'El Pati del Rabí ens va dir que les havíem de recollir en un altre local musical del mateix propietari. Vàrem anar fins allà i, com poden suposar, ens varen dir que ells no en sabien res, que si el pagament l'havíem fet a El Pati del Rabí era allà on ens les havien de donar. Vàrem tornar a El Pati del Rabí, i allà l'encarregat ens va confirmar, després d'una llarga conversa, que aquelles entrades no existien, que li sabia molt de greu però que ell no podia fer-hi res. Nosaltres i altra gent que també va sopar allà vàrem pagar una entrada anticipada que no ens varen donar. D'això se'n diu estafa, no? Un error que vaig cometre va ser no demanar l'entrada de la discoteca el dia que vaig fer el pagament anticipat, i un altre error va ser no demanar el full de reclamacions a El Pati del Rabí. De tot se'n aprèn, i aquesta experiència em servirà per a un altre dia. / ADELINA ROS. Viladamat (Alt Empordà).

en sisif | JORDI SOLER

